

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **ŠKODA AUTO a.s.**, IČ: 00177041
sídlem tř. Václava Klementa 869, 293 01 Mladá Boleslav
zastoupený advokátkou JUDr. Sylvií Sobolovou, Ph.D.
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Dne 4. 6. 2018 bylo u žalovaného na návrh společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o. zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra (dále jen „zadavatel“) učiněných ve veřejné zakázce „*Rámcová dohoda na dodávky osobních automobilů v policejním*

i běžném provedení a dodávky vybavení servisních pracovišť pro automobily rezortu Ministerstva vnitra pro období let 2018 – 2012“ (dále jen „veřejná zakázka I“), vedené pod sp. zn. UOHS-S0213/2018/VZ (dále jen „řízení I“). Součástí správního spisu vedeného v rámci řízení I (dále jen „spis I“) byly mimo jiné tyto dokumenty obsahující údaje o nabídkové ceně žalobce jakožto uchazeče o veřejnou zakázku I: 1) protokol zadavatele o otevírání nabídek ze dne 5. 6. 2018, č. j. MV-21007-37/VZ-2018 (dále jen „protokol I“); 2) zápis zadavatele z jednání hodnotící komise ze dne 26. 6. 2018, č. j. MV-21007-56/VZ-2018 (dále jen „zápis I“).

2. Dne 6. 8. 2018 bylo u žalovaného na návrh společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o. zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra učiněných ve veřejné zakázce „*Rámcová dohoda na dodávky osobních automobilů v policejním i běžném provedení a dodávky vybavení servisních pracovišť pro automobily rezortu Ministerstva vnitra pro období let 2018 – 2012*“ – část 2 „*Dodávky automobilů s pohonem 4x4*“ (dále jen „veřejná zakázka II“), vedené pod sp. zn. UOHS-S0316/2018/VZ-531 (dále jen „řízení II“). Součástí správního spisu vedeného v rámci řízení II (dále jen „spis II“) byly mimo jiné tyto dokumenty obsahující údaje o nabídkové ceně žalobce jakožto uchazeče o veřejnou zakázku II: 1) protokol zadavatele o otevírání nabídek ze dne 22. 11. 2017, č. j. MV-68711-63/VZ-2017 (dále jen „protokol II“); 2) rozhodnutí centrálního zadavatele o výběru dodavatele ze dne 15. 2. 2018, č. j. MV-68711-110/VZ-2017 (dále jen „rozhodnutí o výběru dodavatele II“). Pro účely dalšího textu budou protokol I, zápis I, protokol II a rozhodnutí o výběru dodavatele II dále společně označovány také jako „předmětné dokumenty“ nebo „dokumenty“.
3. Ve dnech 27. 6. 2018, 28. 6. 2018 a 18. 7. 2018 nahlédla společnost Hyundai Motor Czech s.r.o. do spisu I. Dne 28. 8. 2018 nahlédla společnost Hyundai Motor Czech s.r.o. do spisu II. Dne 31. 8. 2018 nahlédl žalobce do spisu I a spisu II.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce se žalobou doručenu zdejšímu soudu dne 30. 10. 2018 domáhá určení, že zásah žalovaného spočívající v tom, že žalovaný učinil údaj o cenové nabídce žalobce součástí spisu I a spisu II, aniž by provedl potřebná a zákonem vyžadovaná opatření k ochraně obchodního tajemství žalobce, a současně umožnil společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o. do spisu I a spisu II nahlédnout a s cenovými nabídkami žalobce se seznámit, je nezákonný. V jednání žalovaného žalobce spatřuje rozpor s § 260 zákona č. 134/2016, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“), neboť dokumenty dle jeho názoru nejsou „podklady pro vydání rozhodnutí“, které mohou být nahlížejícím osobám zpřístupněny. Žalovaný porušil § 271 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek a § 38 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Informace o nabídkové ceně splňuje zákonnou definici obchodního tajemství. Dokumenty neměly být zařazeny do spisu, nebo pasáže o nabídkové ceně měl žalovaný učinit nečitelnými. Společnost Hyundai Motor Czech s.r.o. nemohla být ve svých procesních právech nijak dotčena tím, že by jí nebyly zpřístupněny předmětné dokumenty či ta část, která obsahuje cenovou nabídku žalobce - musí převážet právo žalobce na ochranu jeho obchodního tajemství před uplatněním procesních práv společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o.

Dle žalobce byla postupem žalovaného naplněna skutková podstata § 19a odst. 1 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), pro další výběrová řízení byla neodvratně porušena hospodářská soutěž. Znalost nabídkové ceny žalobce společností Hyundai Motor Czech s.r.o. je výhodou, která může být rozhodující, pokud by na obdobný předmět zakázky proběhlo nové výběrové řízení. Žalovaný porušil vlastní vnitřní předpis, který mu ukládá, aby v řízeních podle zákona o zadávání veřejných zakázek učinil opatření, aby obchodní tajemství nebylo porušeno, dozví-li se skutečnost, která je předmětem obchodního tajemství. S odkazem na rozhodnutí

předsedy žalovaného ze dne 16. 5. 2012, č. j. ÚOHS-R254/2011/VZ-5915/2012/310/JRa, a ze dne 29. 10. 2012, č. j. ÚOHS-R132/2012/VZ-20360/2012/310/JHr, žalobce uvádí, že postup žalovaného v posuzované věci je v rozporu s jeho vlastní rozhodovací praxí. Společnost Hyundai Motor Czech s.r.o. jako přímý konkurent žalobce získala pro další výběrová řízení neodůvodněnou výhodu, resp. prospěch. Žalovaný se dle názoru žalobce dopustil diskriminačního postupu, když nevyzval žalobce, aby se vyjádřil k tomu, zda informace obsažené v nabídce považuje za obchodní tajemství, ačkoliv tak běžně ve své praxi činí.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Předmětné dokumenty považuje za podklady pro vydání rozhodnutí. Námitky společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o. spočívaly v tvrzení, že zadávací podmínky byly „ušity na míru“ žalobci – byl jediným možným účastníkem zadávacího řízení, neboť jedině jeho automobily odpovídají nastavení zadávacích podmínek. Z dokumentů žalovaný podpůrně vychází při svých závěrech o tom, zda postup zadavatele mohl mít vliv na okruh potenciálních dodavatelů, a zda se argumentace společnosti Hyundai zakládá na pravdě či nikoliv. Dokumenty obsahovaly pouze agregované cenové položky za tematicky samostatné části předmětu plnění, nikoliv rozpad nabídkové ceny, případně údaje o cenotvorbě. Pouhé výňatky dokumentů obsažené ve spisech by mohly způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí, které by vycházelo z neúplných podkladů.
6. Dle žalovaného nebylo třeba postupu dle § 271 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek, jelikož žalobce předmětný údaj za obchodní tajemství neoznačil, ačkoliv tak měl učinit už při podání nabídky. Uchazeč o veřejnou zakázku musí předpokládat, že v případě napadení zadávacího řízení se stane jeho nabídka a další dokumenty obsahující jeho nabídkovou cenu součástí dokumentace o zadávacím řízení, kterou je zadavatel povinen žalovanému poskytnout. Údaj o nabídkové ceně nemůže být obchodním tajemstvím poté, co byl předán zadavateli. Pod obchodní tajemství může spadat konkrétní cenový rozpad, mechanismy cenotvorby, pokud je dotčená osoba za obchodní tajemství označí, nikoliv celková nabídková cena. Samotná nabídka žalobce nebyla považována za podklad pro vydání rozhodnutí a nebyla do obsahu správního spisu začleněna.
7. Žalovaný dále uvádí, že zákon o ochraně hospodářské soutěže chrání hospodářskou soutěž jako takovou, nikoliv jednotlivé soutěžitele na trhu působící, argumentace žalobce vedená tímto směrem je irelevantní. Nadto není možný žalobcem předpokládaný stav, že by po zrušení zadávacího řízení bylo vypsáno zadávací řízení s totožným předmětem plnění a společnost Hyundai Motor Czech s.r.o. by tak měla konkurenční výhodu spočívající ve znalosti nabídkové ceny žalobce. Znalost nabídkové ceny v průběhu roku 2017 či 2018 nemůže mít relevanci ve vztahu k nabídce podávané znovu v roce 2019 z důvodu vývoje cen na trhu s automobily. Kontinuita rozhodovací praxe žalovaného byla zachována – byly uveřejněny hodnoty, které byly číselně vyjádřitelnými kritérii hodnocení; vyplněné formuláře obsahující cenové rozpady, které byly součástí nabídky, nebyly při nahlášení účastníkům zpřístupněny. Nikoli nabídka samotná, ale pouze údaj o nabídkové ceně, který nelze považovat za obchodní tajemství, byl předmětem hodnocení žalovaného.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Zdejší soud nejprve posuzoval, zda jsou v této věci splněny procesní podmínky tak, aby mohl ve věci jednat a rozhodnout.
9. Dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[k]aždý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu

nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“.

10. Aktivní legitimace v řízení o žalobě ve smyslu § 82 s. ř. s. svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Určující skutečností pro vyslovení závěru o existenci aktivní legitimace na straně žalobce je tedy plausibilní tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu, nikoli prokázání skutečnosti, že k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo – to již je otázkou pro posouzení žaloby ve věci samé (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na: www.nssoud.cz). Žalobce spatřuje přímé zkrácení na svých právech v porušení jeho práva na ochranu jeho obchodního tajemství, ke kterému došlo začleněním údajů o nabídkových cenách podaných v rámci zadávacích řízení k veřejné zakázce I a veřejné zakázce II do spisu I a spisu II a jejich zpřístupnění společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o. v rámci řízení I a řízení II k nahlédnutí. Soud přitom nemůže bez dalšího vyslovit, že by takové zkrácení na právech žalobce bylo z povahy věci vyloučeno, tj. že by tvrzené jednání pojmově nemohlo představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Výše posuzovaná podmínka řízení je tedy splněna.
11. Dle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
12. Žalobu má zdejší soud ve smyslu § 84 odst. 1 s. ř. s. za včasnou, neboť, jak vyplývá ze správního spisu, žalobce se poprvé od zahájení řízení I a řízení II seznámil s obsahy spisu I a spisu II, jež považuje za rozporné se zákonem, v rámci nahlížení do spisu dne 31. 8. 2018. Dvoutměsíční subjektivní lhůta pro podání žaloby tedy začala žalobci běžet dne 1. 9. 2018. Žalobce podal žalobu dne 30. 10. 2018, tedy v průběhu zákonné lhůty pro podání žaloby.
13. Dle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. V právě posuzované věci podal žalobce deklaratorní zásahovou žalobu, kterou se domáhá právě určení, že tvrzený zásah byl nezákonný. V takovém případě nebyl v souladu s § 85 s. ř. s. povinen vyčerpat jiné právní prostředky ochrany, a jeho žalobu tak je z tohoto hlediska třeba považovat za přípustnou (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 6 Afs 99/2017-38).
14. Vzhledem k tomu, že má zdejší soud podmínky řízení o žalobě za splněné, přistoupil k posouzení zákonnosti tvrzeného zásahu orgánu veřejné moci, tedy k posouzení zákonnosti zařazení údajů o nabídkových cenách žalobce do spisu I a spisu II a jejich zpřístupnění společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o. v rámci řízení I a řízení II k nahlédnutí. Ve věci rozhodoval na základě skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1, věta druhá s. ř. s.). Vzhledem ke splnění zákonných podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl ve věci bez nařízení jednání. Soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
15. Žalobce namítá, že žalovaný porušil § 271 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách a § 38 odst. 6 správního řádu, když předmětné dokumenty zařadil do spisu, resp. neučinil pasáže o nabídkové ceně v nich obsažené nečitelnými. Informace o nabídkové ceně dle něj splňují zákonnou definici obchodního tajemství.
16. Soud na tomto místě předně zdůrazňuje, že zpřístupněna byla skutečně pouze informace o nabídkové ceně, nikoliv například cenový rozpad či dokument popisující mechanismy cenotvorby. Předmětem posouzení ze strany soudu proto tudíž bude čistě povaha samotné informace o výsledné nabídkové ceně.
17. Dle § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) „[o]bchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných

obchodních kružích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastníky zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení“.

18. Institut obchodního tajemství tak je v dikci občanského zákoníku vymezen šesti definičními znaky: 1) konkurenční významnost; 2) určitelnost; 3) ocenitelnost; 4) běžná nedostupnost v příslušných obchodních kružích; 5) souvislost s obchodním závodem; 6) zajišťování utajení, přičemž aby určitá skutečnost mohla být považována za obchodní tajemství, musí být všechny definiční znaky splněny kumulativně.
19. Zdejší soud je toho názoru, že podá-li uchazeč o veřejnou zakázku v rámci zadávacího řízení zadavateli svou nabídku, z povahy věci obsahující také údaj o nabídkové ceně, nelze toto jeho jednání považovat za směřující k „zajišťování utajení“. Zasláním nabídkové ceny zadavateli v rámci zadávacího řízení je uchazeč o veřejnou zakázku srozuměn s možností, že již ke dni otevírání nabídek bude informace o jeho nabídkové ceně známa nejen zadavateli, ale i dalším uchazečům o veřejnou zakázku, potažmo osobám, o nichž tak stanoví zadavatel ve smyslu § 110 zákona o zadávání veřejných zakázek. Uchazeč o veřejnou zakázku přitom není schopen předvídat, zda v daném zadávacím řízení bude jediným uchazečem o veřejnou zakázku, potažmo zda ostatní uchazeči podávající nabídku tak učiní v listinné nebo elektronické formě, a zda tedy k otevírání nabídek dojde pouze za přítomnosti zadavatele dle § 109 zákona o zadávání veřejných zakázek či za přítomnosti zadavatele, účastníků zadávacího řízení, potažmo dalších osob, o nichž tak stanoví zadavatel dle § 110 zákona o zadávání veřejných zakázek. V případě, že alespoň jeden z uchazečů podá nabídku v listinné podobě, zadavatel při otevírání nabídek sděluje přítomným osobám identifikační údaje účastníků zadávacího řízení a údaje z jejich nabídek odpovídající číselně vyjádřitelným kritériím hodnocení, typicky tedy nabídkovou cenu. Nutno podotknout, že osoby přítomné otevírání nabídek nejsou vázány povinností mlčenlivosti ve vztahu k informacím, které se dozví.
20. Nicméně i v případě, kdy k otevírání nabídek dochází bez přítomnosti účastníků zadávacího řízení, výše zmiňované údaje jsou zaznamenány do písemného protokolu o otevírání nabídek, jenž je zadavatel dle § 110 odst. 5 povinen vyhotovit. Účastníkům zadávacího řízení jsou pak tyto údaje, tedy i nabídková cena obsažená v jednotlivých nabídkách běžně oznamovány v rámci oznámení o výběru dodavatele, jehož součástí je písemná zpráva o hodnocení nabídek obsahující údaje dle § 119 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek.
21. Nelze tak souhlasit s tvrzením žalobce, že nabídková cena naplňuje definiční znaky obchodního tajemství. Uvedl-li žalobce v rámci podané nabídky nabídkovou cenu, jež bývá v souladu s právní úpravou postupu zadávacího řízení bez zbytečného odkladu po skončení lhůty pro podání nabídek oznamována ostatním uchazečům zadávacího řízení, nejednal za účelem „zajištění utajení“ ve smyslu definice obchodního tajemství dle § 504 občanského zákoníku.
22. Stejně tak je třeba uvést, že uchazeč o veřejnou zakázku zadavateli údaj o své nabídkové ceně poskytuje s plným vědomím existence institutu námitek proti postupům v zadávacím řízení (§ 241 a násl. zákona o zadávání veřejných zakázek) a následného přezkumu úkonů zadavatele žalovaným, v důsledku něhož může dojít ke zrušení celého zadávacího řízení. Je také na uchazeči, aby před podáním nabídky sám zvážil, zda zadavatelem nastavené podmínky považuje za souladné se zákonem a chce se takového zadávacího řízení účastnit a dát tak k dispozici údaj o podávané nabídkové ceně i pro případ, kdy bude zadávací řízení, ať už samotným zadavatelem, či žalovaným zrušeno.
23. Informace o cenové nabídce uchazečů sice je v rámci procesu zadávacího řízení chráněna, avšak toliko po dobu běhu lhůty pro podání nabídek, a to nikoliv z titulu obchodního tajemství, nýbrž na základě speciálních pravidel obsažených v zákoně o zadávání veřejných zakázek a ze zcela odlišného důvodu, konkrétně aby uchazeči o veřejnou zakázku neměli možnost upravovat své nabídkové ceny v závislosti na nabídkových cenách jejich konkurentů. Od okamžiku otevírání nabídek již nelze tuto informaci považovat za chráněnou informaci, a to především z důvodu

zachování zásady transparentnosti zadávání veřejných zakázek ve smyslu § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek, zejména pak transparentnosti výběru dodavatele, jakož i práva veřejnosti být informována o ceně, která bude hrazena z veřejných rozpočtů.

24. Nebylo tedy pochybením žalovaného, že spis I vedený v rámci řízení I a spis II vedený v rámci řízení II obsahovaly informaci o nabídkových cenách žalobce uvedených v nabídkách na veřejnou zakázku I a veřejnou zakázku II, ani že tyto informace zpřístupnil při nahlížení do spisu. Není-li informace o nabídkové ceně obchodním tajemstvím ve smyslu § 504 občanského zákoníku, jak dovodil soud výše, nebyl žalovaný povinen činit opatření k ochraně obchodního tajemství ve smyslu § 271 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek. Z logiky věci pak posuzovaným jednáním nemohlo dojít k porušení § 271 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách, ani § 38 odst. 6 správního řádu. Námitku žalobce proto soud shledal nedůvodnou.
25. Zdejší soud dodává, že zpřístupnění předmětných dokumentů žalovaným v rámci nahlížení spisu nemohlo být ani s rozporu s § 260 zákona o zadávání veřejných zakázek, jak se mylně domnívá žalobce.
26. Dle § 260 zákona o zadávání veřejných zakázek platí, že „[ú]řad s výjimkou té části, která je podkladem pro vydání rozhodnutí, neposkytne po dobu výkonu dozoru podle této části informaci obsaženou v dokumentaci o zadávacím řízení. Dobou výkonu dozoru podle věty první je doba od doručení dokumentace o zadávacím řízení Úřadu podle § 252 odst. 1, § 254 odst. 5 nebo § 258 odst. 1 do jejího odeslání zpět zadavateli“.
27. Smyslem tohoto ustanovení je ochrana citlivých informací obsažených v zadávací dokumentaci, jejichž zpřístupnění jiným osobám by mohlo negativně ovlivnit průběh zadávacího řízení přezkoumávaného v daném správním řízení žalovaným a poškodit uchazeče (konkurenty) o tuto veřejnou zakázku. Oněmi citlivými informacemi bude zpravidla obchodní tajemství uchazeče, ale nelze vyloučit celou řadu dalších informací, u nichž existuje legitimní požadavek, aby nebyly zpřístupněny jiným uchazečům o zakázku.
28. Ačkoliv ochranu obchodnímu tajemství poskytují také další ustanovení (např. § 271 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek či § 9 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů), citované ustanovení jednak dopadá na širší okruh citlivých informací, jednak představuje samostatný titul k odmítnutí nahlížení do spisu. Obecná úprava správního řízení totiž neumožňuje odepření nahlížení do spisu z důvodu ochrany obchodního tajemství či ochrany jiných citlivých informací, nýbrž pouze z důvodu ochrany utajovaných informací nebo skutečností, na které se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti (viz § 38 odst. 6 správního řádu).
29. Aby bylo na jedné straně dosaženo co nejvyšší ochrany výše popsaných citlivých informací, a na straně druhé v maximální možné míře respektována práva účastníků správního řízení (potažmo jiných osob), je nutno vždy individuálně posoudit, jestli u konkrétní informace převáží zájem na tom, aby byla zpřístupněna přinejmenším účastníkům řízení vedeného žalovaným, nebo zájem na zachování transparentnosti a férovosti dalšího průběhu zadávacího řízení a rovnosti uchazečů o veřejnou zakázku ve smyslu § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek.
30. Jako kritérium, jehož má být při porovnávání těchto zájmů užito, zákonodárce zvolil skutečnost, zda citlivá informace slouží jako podklad pro vydání rozhodnutí žalovaného či nikoliv. Tuto volbu zdejší soud nepovažuje za vydařenou, neboť v průběhu správního řízení, resp. právě až do vydání samotného rozhodnutí ve věci, nelze postavit najisto, zda žalovaný pro své rozhodnutí využije veškeré informace, které má k dispozici, či nikoliv, jak informace vyhodnotí, jakou jim bude přikládat váhu, jaké závěry z nich dovodí apod. Obecně vzato proto může být podkladem pro vydání rozhodnutí vše, co v průběhu řízení správní orgán v souvislosti s předmětem řízení shromáždil za účelem zjištění skutkového stavu věci a všech rozhodných okolností bez důvodných pochybností. Demonstrativní výčet § 50 odst. 1 správního řádu definující podklady

pro rozhodnutí totiž uvádí pouze některé příklady podkladů, z nichž lze při vydání rozhodnutí vycházet. Jsou jimi typicky návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i notoriety. Kromě těchto výslovně uvedených institutů může správní orgán jako podklad pro vydání rozhodnutí využít i další poznatky, které v průběhu řízení získá a které mají ve vztahu k předmětu řízení vypovídací hodnotu, tj. přispějí správnímu orgánu ke zjištění takového stavu věci, jenž je k vydání rozhodnutí v dané věci vyžadován. Podkladem pro vydání rozhodnutí, ze kterého lze při rozhodování správního orgánu vycházet tak může být skutečně vše, co může napomoci náležitěmu zjištění skutkového stavu věci.

31. Z uvedeného je zřejmé, že rozlišování informací obsažených v zadávací dokumentaci na ty, které budou podkladem rozhodnutí a které nikoliv, je nemožné. Podkladem rozhodnutí (a tudíž i obsahem správního spisu) mohou být i listiny, které správní orgán nakonec při rozhodování přímo nevyužije, které vyhodnotí jako nevěrohodné nebo nadbytečné, nebo které správnímu orgánu složily toliko pro dokreslení souvislostí skutkového stavu věci. Tato skutečnost však může být vyjasněna až po posouzení a vyhodnocení podkladů, které má správní orgán v rámci daného správního řízení k dispozici, tedy až při samotném rozhodování ve věci.
32. Ustanovení § 260 zákona o zadávání veřejných zakázek je proto nutno v souladu s jeho smyslem vykládat tak, že chrání pouze a jen ty informace, které jsou svým obsahem „citlivé“ ve smyslu výše uvedeném, a chrání je přitom jen tehdy, je-li již v dané fázi správního řízení patrné, že pro zachování práv účastníka řízení (potažmo jiných osob) není potřebné, aby s nimi byl seznámen. V posuzované věci však dle názoru zdejšího soudu informaci o celkové nabídkové ceně žalobce podané v zadávacím řízení nelze považovat za citlivou informaci, vzhledem k tomu, že v době jejího zařazení do spisu I a spisu II, jakož i v době nahlížení do nich, již byla tato informace „odtajněna“ v rámci otevírání nabídek, po němž jsou účastníkům zadávacího řízení běžně známy údaje o nabídkových cenách ostatních účastníků. V případě takové informace neexistuje žádný zájem na tom, aby nebyla zpřístupněna účastníkovi správního řízení, natož aby takový zájem převážil nad zájmem na zachování jeho práva být seznámen se všemi podklady rozhodnutí. V případě informace o celkové nabídkové ceně žalobce přitom nejde o informaci, která by zjevně nijak nesouvisela s předmětem daného správního řízení. Žalovaný v něm měl posoudit zákonnost postupu zadavatele právě v rámci dané konkrétní veřejné zakázky. Pro takové posouzení je standardním podkladem celá zadávací dokumentace. Bez ohledu na to, jak byly následně její jednotlivé dílčí části při rozhodování využity, jde ve svém souhrnu o podklad relevantní.
33. Námitku porušení § 260 zákona o zadávání veřejných zakázek tak soud shledal nedůvodnou.
34. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce o porušení vnitřního předpisu žalovaného, ukládajícího činit opatření k ochraně obchodního tajemství. Vzhledem k tomu, že zdejší soud ve shodě s žalovaným nevyhodnotil informace o nabídkových cenách žalobce obsažených ve spise v době následující po otevírání nabídek zadavatelem jako obchodní tajemství, nemohl žalovaný disponováním s těmito informacemi porušit vnitřní předpis na ochranu obchodního tajemství.
35. Stejně tak zdejší soud nepovažuje postup žalovaného v rozporu s jeho dosavadní rozhodovací praxí. Rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 16. 5. 2012, č. j. ÚOHS-R254/2011/VZ-5915/2012/310/JRa, a ze dne 29. 10. 2012, č. j. ÚOHS-R132/2012/VZ-20360/2012/310/JHr, na které žalobce odkazuje, nejsou případné na právě posuzovanou věc, jelikož se týkají posouzení nabídky účastníka zadávacího řízení jako celku. Není pochyb o tom, že nabídka podaná v zadávacím řízení může obsahovat části, které svou povahou spadají pod zákonnou definici obchodního tajemství dle § 504 občanského zákoníku. Těto skutečnosti si je vědom i žalovaný, proto v uvedených rozhodnutích vyslovil závěr o nemožnosti zpřístupnění celých nabídek uchazečů, a to právě z důvodu, že obsahují informace spadající pod definici obchodního tajemství, jako jsou např. položkové seznamy, obchodní kalkulace, resp. podrobné rozpady cenové nabídky, technické specifikace apod. Informace o celkové nabídkové ceně však do této

kategorie, jak je zdůvodněno výše, nespadá, ani o ní žalovaným nebylo v uvedených rozhodnutích v tomto smyslu pojednáváno. V projednávané věci naopak žalovaný postupoval právě v souladu s uvedenými rozhodnutími, když celkovou nabídkovou cenu žalobce obsaženou ve spisech k nahlížení zpřístupnil, zatímco samotnou nabídku žalobce vyčlenil do příloh, jež v rámci nahlížení do spisu přístupné nejsou. I tato námitka žalobce je tudíž nedůvodná.

36. Žalobce dále namítá, že v důsledku postupu žalovaného došlo k neodvratnému porušení hospodářské soutěže pro další výběrové řízení spočívajícímu v naplnění skutkové podstaty dle § 19a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže.
37. Není pochyb o tom, že hospodářská soutěž v zadávacích řízeních týkajících se předmětu daných veřejných zakázek může být v důsledku skutečností nastalých v průběhu zadávacích řízení k veřejné zakázce I a veřejné zakázce II do určité míry ovlivněna. Tento jev však je přirozeným důsledkem zrušení zadávacího řízení, ke kterému dojde po otevírání nabídek účastníků zadávacího řízení, tedy v době, kdy účastníci, potažmo další osoby mohou znát výši podaných nabídkových cen. Přesto je třeba trvat na tom, aby byly dodrženy zákonné povinnosti zadavatele související se zadáváním veřejné zakázky, včetně zásad transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace dle § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek. V případě, že tomu tak není, je nutno přistoupit ke zrušení nezákonně provedených úkonů zadavatele, eventuálně celého zadávacího řízení. Porušení zákona zadavatelem nemůže být „zhojeno“ pokročilou fází probíhajícího zadávacího řízení. Vznik popsaných negativních vlivů na hospodářskou soutěž však nelze jakkoli vyvozovat z jednání žalovaného, který opatřil spis I a spis II dokumenty obsahujícími informace o nabídkových cenách žalobce a tyto zpřístupnil k nahlédnutí společnosti Hyundai Motor Czech s.r.o., učinil-li tak ve fázi zadávacího řízení, během níž nabídkovou cenu účastníků nelze považovat za chráněnou informaci, jelikož může být známa širokému okruhu subjektů. Námitku žalobce proto zdejší soud jako nedůvodnou zamítl.
38. Důkazy navržené žalobcem, jež nebyly součástí správního spisu (sdělení zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 13. 9. 2018, č. j. MV-68711-189/VZ-2017; námitky žalobce proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 27. 9. 2018; rozhodnutí zadavatele ze dne 8. 10. 2018, č. j. MV-68711-198/VZ-2017, jímž bylo částečně vyhověno námitkám žalobce ze dne 27. 9. 2018) zdejší soud neprováděl, neboť v souladu s § 87 odst. 1, věta druhá s. ř. s. rozhodoval na základě skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Nadto by provedení důkazů nemohlo přispět k dalšímu objasnění skutkového stavu věci.

V. Shrnutí a náklady řízení

39. Ve světle výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že vytýkané jednání žalovaného nebylo v rozporu s právními předpisy, a nelze je tak považovat za nezákonný zásah ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
40. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který

za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. února 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu